

delse vil derfor indtræde på det seneste af de nævnte tidspunkter, dvs. den 1. juni 2008.

Er der i det nævnte eksempel i stedet tale om, at dommen er afsagt den 1. juni 1998, ville forældelse efter de nye regler indtræde den 1. juni 2008, men efter de hidtil gældende regler ville forældelse først indtræde den 1. juni 2018. I dette tilfælde vil overgangsreglen føre til forældelse den 1. januar 2011.

Til stk. 2

Der foreslås en særlig overgangsregel for fordringer på forholdsmæssigt afslag i købesummen vedrørende fast ejendom på grund af forurening af jord. Det foreslås, at indtil den 31. december 2017 er fristen efter lovens § 3, stk. 3, nr. 3 – dvs. den absolutte forældelsesfrist for sådanne fordringer – 20 år efter tidspunktet for fordringens stiftelse.

Den foreslåede regel indebærer, at eksempelvis en husejer, der har erhvervet ejendommen i 1995 og – f.eks. efter en kortlægning i medfør af jordforureningsloven – i 2013 konstaterer en forurenings-skade på grunden, fortsat vil kunne gøre kravet gældende, idet det først forældes endeligt i 2015, dvs. 20 år efter købet af ejendommen.

Efter den 31. december 2017 vil den nye forældelseslov finde anvendelse i fuldt omfang. Den 10-årige frist efter lovforslagets § 3, stk. 3, nr. 3, vil således efter denne dato finde anvendelse på alle fordringer på forholdsmæssigt afslag på grund af forurening af jord.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 3

Der foreslås i stk. 3 en bestemmelse om, at afbrydelse, der har fundet sted før lovens ikrafttræden, har

virkning efter den nye lov, selv om afbrydelse ikke er sket i overensstemmelse med de nye regler.

Det følger heraf, at en afbrydelse, der inden lovens ikrafttræden er sket ved påmindelse i overensstemmelse med reglen i Danske Lov 5-14-4, vil have virkning efter den nye lov.

Til stk. 4

Ved lovforslagets § 26, stk. 2, foreslås, at loven ikke skal kunne fraviges til skade for en fordringshaver (forbruger), når denne hovedsageligt handler uden for sit erhverv, og skyldneren er en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv.

Det foreslåede stk. 4 indebærer, at § 26, stk. 2, alene skal finde anvendelse på aftaler, der indgås eller forlænges efter lovens ikrafttræden. Reklamationsfrister, der følger af allerede indgåede aftaler, herunder aftaler, hvorved AB 92 er vedtaget, kan således opretholdes.

Henvisningen til aftaler, der forlænges, angår løbende kontraktforhold, hvor aftalevilkår, der måtte være i strid med forslaget § 26, stk. 2, således ikke vil kunne opretholdes efter en forlængelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 31

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed. Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.